

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 004682 20 Кж 3
Бања Лука, 18.11.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Мерсиде Бјелобрк, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог А. К, због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 402. став 4. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Источном Сарајеву, изјављеној против рјешења Врховног суда Републике Српске број 14 0 К 004682 20 Кв 4 од 09.11.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 18.11.2020. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба окружног јавног тужиоца у Источном Сарајеву, изјављена против рјешења Врховног суда Републике Српске број 14 0 К 004682 20 Кв 4 од 09.11.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Врховног суда Републике Српске број 14 0 К 004682 20 Кв 4 од 09.11.2020. године, одбијен је приједлог Окружног јавног тужилаштва у Источном Сарајеву за продужење притвора према осумњиченом А. К. из разлога прописаних у члану 197 став 1. тачке а) и в) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС). Именовани се терети за извршење кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 402. став 4. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС).

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено изјавио окружни јавни тужилац у Источном Сарајеву (у даљем тексту: тужилац) због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење преиначи, тако што ће се осумњиченом продужити притвор или да се истом на основу одредбе члана 186. став 2. ЗКП РС, изрекну мјере забране напуштања боравишта уз забрану путовања, наредити привремено одузимање путних исправа уз забрану издавања нових путних исправа, те забрана кориштења личне карте за прелазак државне границе Босне и Херцеговине.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Супротно жалбеним приговорима, побијано рјешење није захваћено битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. у вези са чланом 186. став 2. ЗКП РС. Ово с тога што цитираном законском одредбом није прописана обавеза, већ само могућност суда да када одлучује о притвору, умјесто одређивања или продужења притвора, изрекне забрану напуштања боравишта, забрану путовања и остале мјере забране по службеној дужности. Осим тога, побијано рјешење се није ни бавило постојањем посебних притворских разлога, већ је утврдило да не постоје нарочито важни разлози за продужење притвора према осумњиченом, чије постојање је неопходно утврдити да би се притвор могао продужити одлуком Врховног суда Републике Српске, како је то прописано одредбом члана 200. став 3. ЗКП РС.

Надаље, жалба доводи у питању закључак побијаног рјешења о непостојању нарочито важних разлога за продужење притвора према осумњиченом, у смислу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС.

Приговоре жалбе овај суд оцјењује неоснованим, јер је првостепено вијеће у образложењу побијаног рјешења дало јасно образложене разлоге за свој закључак да разлози у образложењу приједлога тужиоца за продужење притвора нису нарочито важни разлози да се у смислу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС, према осумњиченом продужи притвор. Те разлоге као ваљане, у цијелости прихвата и ово вијеће, па се жалилац упућује на исте.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење преиначи, није основано.

Из наведених разлога жалбу тужиоца је ваљало одбити као неосновану, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић